



Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu kierowniczych stanowisk partyjnych i państwowych PRL

Imiona: Krzysztof

Nazwisko: Badźmirowski

Miejsce urodzenia: Warszawa

Data urodzenia: 20-09-1928

Imię ojca: Teofil

Imię matki: Janina

Dodatkowe informacje: Bezpartyjny. Prof. dr hab. inż. Politechniki Warszawskiej, elektrotechnik. W latach 1942 – 1946 uczył się w Gimnazjum Elektrycznym im. S. Konarskiego w Warszawie. W 1949 ukończył Państwowe Liceum Telekomunikacyjne jako technik łączności, zaś w 1955 Państwową Szkołę Muzyczną. Po odbyciu w latach 1953 – 1956 studiów w zakresie elektroakustyki na Wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej – w dniu 15.02.1956 otrzymał tytuł magistra inżyniera łączności. W 1955 został zatrudniony jako inżynier w Instytucie Łączności w Warszawie. Od 1955 zrzeszony był w Stołecznym Stowarzyszeniu Elektryków Polskich oraz w Związku Zawodowym Metalowców w Warszawie. W latach 1957 – 1970 był kolejno konstruktorem, kierownikiem pracowni, zastępcą głównego konstruktora oraz zastępcą dyrektora technicznego ds. rozwojowych w Zjednoczonych Zakładach Elektronicznej Aparatury Pomiarowej "Elpo" w Warszawie. Od grudnia 1962 do czerwca 1963 przebywał na stypendium w Wielkiej Brytanii. W 1968 został nominowany na członka Rady Naukowej Instytutu Metrologii Elektrycznej w Politechnice Wrocławskiej (PWr). 31.05.1969 uzyskał stopień naukowy dra nauk technicznych na Wydziale Elektroniki PWr. W okresie 1970 – 1971 kierownik Zakładu Miernictwa Technologicznego w Instytucie Tele- i Radiotechnicznym (ITR) w Warszawie. Od 1971 do 1973 kierownik zakładu, a następnie zastępca dyrektora ds. naukowych w Przemysłowym Instytucie Elektroniki w Warszawie. W latach 25.07.1973 – 09.1979 dyrektor Departamentu Elektroniki w Ministerstwie Przemysłu Maszynowego. 29.10.1977 Rada Państwa PRL nadała mu stopień naukowy prof. nadzwyczajnego. W czasie 24.09.1979 – 12.01.1982 dyrektor naczelny w Zjednoczeniu Przemysłu Sprzętu Optycznego i Medycznego „Omel” w Warszawie. Od 12 stycznia do czerwca 1982 był pełnomocnikiem ministra ds. przemysłu sprzętu medycznego i optycznego oraz automatyki i aparatury kontrolno-pomiarowej. W związku z wejściem w życie ustawy – o utworzeniu urzędu Ministra Przemysłu – w dniu 24.10.1987 zniesione zostało Ministerstwo Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego. Źródła: AAN, KC PZPR, Centralna Kartoteka [CK], sygnatura: CK XX/11.126 (dawna: CK/VII-1806);

Stanowisko	Komórka organizacyjna	Instytucja	Miejscowość	Partia polityczna	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Źródło informacji
Podsekretarz Stanu		Ministerstwo Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego	Warszawa		11-06-1982	24-10-1987	AAN, KC PZPR, CK XX/11.126;